

nu er det kommet derimod for sildig, og jeg tilstaar, at jeg egentlig nærer nogen Betænkelighed ved at opfordre Thinget til at hørse herfra, fordi det umegtelig haade for Bureauet og for Formanden har sine Misligheder, at der i det sidste Dieblit kommer til at foreligge Vædringsforslag, der have Indflydelse paa Afstemningerne her. Imidlertid kan det her foreliggende Forslag, saavidt jeg skjønner, ikke fremkalde nogen Banfællighed i den Sænsende, og derfor skal jeg ikke vægre mig ved at efterkomme Vedkommendes Onske om at henstille til Thinget, om man i Sænsenhold til Forretningsordenens § 44 vil tilstede, at det kommer i Betragtning. Saafermt Ingen yttre sig derimod eller fordrer Afstemning, vil jeg betragte Samtykket som givet (Ophold). Det er saaledes givet.

Det omhandlede Underændringsforslag, der af Larsen, Drenbøll, Gælle, C. Møller, Drefing, Frandsen, W. Andersen, Sænsen og Simonsen var stillet til Vædringsforslaget under Nr. 15, Løb saaledes:

„144,000“ forandres til: „167,000“ og „50“ til: „43“.

Ordføreren (Bloug): Vi komme altsaa nu til § 12, der handler om de Præstegaardene tillagte Sorder, og det vil ses, at der herom er stillet en hel Række af Vædringsforslag, som imidlertid i Realiteten ikke ere meget forskellige. Seg skal nu, saa godt jeg kan — jeg er jo en utyndig Mand paa dette Omraade — forklare Vædringsforslagenes Betydning. Det Forslag, der er stillet af den ærede Minister under Nr. 11, behøver ingen Forklaring. Derefter følger Underændringsforslaget under Nr. 12, der er stillet af 8 ærede Medlemmer om, at der i § 12's 1ste Stykke i Stedet for „ved den i Eggen almindelige Driftsmaade“ — saaledes som er foreslaaet ved Udvalgets Forslag under Nr. 13 — skal sættes: „en her i Landet nu almindelig Driftsmaade“. Udvalget har ved sit Forslag havt for Die, at, da de Præster, der komme første Gang til deres Præstegaard, maa antages at være utyndige i Landvæsenet, saa var det naturligt at bestemme Omfanget af det Sordtilliggende, der skal blive ved Præstegaarden, efter den Maade, hvorpaa man der i Eggen behandler Sorden, idet Præsten jo vil være nødt til at lære af sine Sognebeboere. De ærede 8 Medlemmer have imidlertid ment, at, da Driftsmaaderne paa de forskellige Egne af Landet jo ere en hel Del, ja endog saa meget forskellige, saa vil deraf komme ud, at Ansættelsen af Sordtilliggendet bliver altsor forskellige paa de forskellige Egne. Seg skal ganske henstille til det ærede Thing, hvilket af de to Vædringsforslag det vil vælge. Det er meget muligt, at Forslaget af de 8 ærede Medlemmer, hvis Ryndighed jeg har megen Tillid til, er fornuftigere

end Udvalgets. — Vi komme dernæst til det 2det Stykke i § 12, hvor den anden Bestemmelse om Præstegaardsjordens Størrelse foruden efter det Antal Kreaturer, der skal kunne holdes derpaa, forekommer; i denne Sænsende har Lovforslaget jo sat 2 Ldr. Hartkorn, hvilket Udvalget for sit Vedkommende har beholdt. Men Ld. Hartkorn er jo ganske vist en noget forældet Maalestof for Jorden; der findes en overordentlig Forskjel paa Hartkornsansættelsen i Landets forskellige Egne; det Jordareal, der kan regnes til en Ld. Hartkorn, varierer, saavidt jeg veed, mellem $5\frac{1}{2}$ Ld. Land og en overordentlig stor Mængde Ldr. Land, naar man kommer over til de magre Egne i Sylland, og den Værdiansættelse, vi have faaet ved Hartkornet, ligger jo ogsaa en 30—40 Aar tilbage, i hvilken Tid Jordbruget og Forstanden paa Jordens Benyttelse er gaaet betydelig fremad. Det er derfor, at ærede Medlemmer have troet, at man burde bruge en nyere Maalestof for Ansættelsen af Jordens Værdi, idet man vil have indsat 144,000 Kv.-Alen boniteret Jord til Lagt 24 som svarende til 2 Ldr. Hartkorn; det er affurat det Samme, men kun en anden Maalestof. De samme ærede Medlemmer ere imidlertid senere blevne opmærksomme paa, at der er en endnu nyere Værdiansættelse for Jord, som er benyttet i de 8 flæsvigge Sogne, som ere indlemmede i Kongeriget, og hvorefter man maa sætte 167,000 Kv.-Alen i Stedet for 144,000; idet man for hver Ld. Hartkorn maa lægge 16% til. Seg maa overlade til de Herrer, som have stillet dette Forslag, selv at motivere det. For Udvalgets Vedkommende skal jeg ansøre, at det vil kunne gaa ind derpaa, og at det vel endog vil være hensigtsmæssigere at vedtage dette end at vedtage Udvalgets egne Vædringsforslag. Dette gælder altsaa om Forslagene under Nr. 14, 15 og 17, ved hvis Vedtagelse Forslagene under Nr. 16 og 18 ville bortfalde. — Hvad Underændringsforslaget under Nr. 19 angaar, som er stillet til Udvalgets Vædringsforslag under Nr. 20, saa skal jeg bemærke, at ved det sidstnævnte Vædringsforslag er det foreslaaet, at den Kommission, som skal bestemme Præstegaardenes Tilliggende, skal bestaa af 3 Medlemmer, hvoraf Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet vælger en Formand for hvert Stift, Amtsraadet et Medlem for hver Amtsraadsreds og Sogneraadet et Medlem for hvert Sogn. Meningen med den sidste Del af dette Forslag er jo den, at Sogneraadet skal vælge et Medlem for det Sogn, hvor Præstegaarden er beliggende; men da dette ikke er udtrykkelig sagt, kan der jo opstaa Tvivl. Hvis hvert Sogn skulde vælge et Medlem, saa vilde Kommissionens Medlemmer jo blive flere end 3, da der ofte er to Sogne under eet Pastorat. Denne Utydelighed afhjælpes imidlertid ikke ved Forslaget under Nr. 19, som forandrer: „hvert Sogn“ til „hver Kommune“; thi det er ligeledes ofte Tilfældet, at der er to Kommuner i eet Pasto-